

Siionin virsi 129 ehdotus

1. Ka - rit - sa kal - lis, kuu - let - han, on tie - ni ah - das,
vai - ker - ran. Syy ras - kas rin - taa - ni nyt kai - vaa: kyl -
myyt - tä tun - nen, tun - non vai - vaa ja puu - tos - ta.

1. Karitsa kallis, kuulethan,
on tieni ahdas, vaikerran.
Syy raskas rintaani nyt kaivaa:
kylmyyttä tunnen, tunnon vaivaa
ja puutosta.

2. Luo puoleeni nyt katseesi,
kun eteesi tuon syntini.
Pois ethän heitä etkä paina,
näin pyydän, muistuta myös aina
haavoistasi.

3. Karitsa kallis, armahda,
en muuta voi kuin huokailla.
Vain sinä nostat, kuorman kannat,
toivottomalle toivon annat
ja rakastat.

4. Myös muista muutkin lapset maan,
osoita suunta oikeaan.
Apua älä keltään kiellä,
puoleesi että löytää tiellä,
oi Karitsa.

Lars T. Nyberg
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara
uud. J. Haavio
uud. J. Löytty